

markedsuddannelser. (Samordning af godtgørelser i forbindelse med voksen- og efteruddannelse m.v.) samt forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Forhøjelse m.v. af ATP-bidrag af dagpenge, kursusgodtgørelse m.v., regulering samt frivillig indbetaling af bidrag).

Hovedelementerne i dette forslag er:

- Forstærket indsats over for unge
- Fremrykning af aktivperioden
- Puljehold

Det foreslås, at unge under 25 år, der ikke har en kompetencegivende uddannelse, efter 6 måneders ledighed får ret og pligt til et tilbud om uddannelse i 18 måneder. Ledige, der har en betydelig erhvervs erfaring, vil også kunne få tilbud om jobtræning.

Aktivperioden (delperiode 2) fremrykkes til efter 2 år, således at retten og pligten til tilbud om jobtræning og uddannelse indtræder efter 2 års ledighed mod nu 4 års ledighed.

Som en følge af fremrykningen af aktivperioden ophæves reglerne om minimumsrettighederne i dagpengeperioden (delperiode 1).

Det foreslås, at der oprettes puljehold hos offentlige arbejdsgivere inden for udvalgte områder i første omgang bl.a. natur-, miljø- og omsorgsområdet. Puljeholdene skal medvirke til at løse vigtige opgaver eller øge serviceniveauet inden for de særlige områder. Puljeholdene skal gives som tilbud til ledige, der har 2 års ledighed, og den ledige vil kunne være ansat i samme puljehold i op til 3 år. Der fastsættes et indtægtsloft på max. dagpenge under ansættelsen i puljehold.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om en forstærket vejledningsindsats over for unge.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om orlov og lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Samordning af godtgørelser i forbindelse med voksen- og efteruddannelse m.v.). (Lovforslag nr. L 16).

Forslaget er et led i regeringens samlede udspil til en styrkelse af arbejdsmarkeds- og uddannelsesindsatsen.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med de samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkeds politik. (Forstærket ungdomsindsats, fremrykning af delperiode 2, puljehold m.v.), forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forstærket indsats, fremrykning af delperiode 2 (aktivperioden), overgangsydelse m.v.) samt forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Forhøjelse m.v. af ATP-bidrag af dagpenge, kursusgodtgørelse m.v., regulering samt frivillig indbetaling af bidrag).

Lovforslaget rummer en række justeringer og tilpasninger af lov om orlov og lov om arbejdsmarkedsuddannelser, som bidrager til at styrke voksen- og efteruddannelsesindsatsen samt præciserer og smidiggør ordningerne, uden at der røres ved de grundlæggende træk i lovene. Jeg skal komme tilbage til de konkrete ændringer i dette lovforslag.

Senere lovforslag i den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats

Som led i den samlede indsats vil regeringen snarest fremsætte yderligere lovforslag, der mere direkte sigter på de nødvendige forandringer i lovgivningen på uddannelsesområdet. Regeringens langsigtede mål er, at reglerne på de forskellige voksen- og efteruddannelsesområder i endnu højere grad skal komplettere hinanden og dermed understøtte hensigten med den styrkede indsats.

I det følgende skal jeg kort præsentere regeringens målsætninger for den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats, som har været lagt frem til diskussion blandt parterne på arbejdsmarkedet.

Frit optag og øget efterspørgselsstyring

Der skal være frit optag til voksen- og efteruddannelserne. Det betyder, at uddannelsesinstitutionerne selv fastsætter, hvor stort optagelsestallet skal være. Det vil være den konkrete efterspørgsel, der kommer til at bestemme, hvor mange – og hvilke – kurser der udbydes på den enkelte uddannelsesinstitution. Omvendt kan uddannelsesinstitutionen heller ikke optage flere kursister, end de har mulighed for at give forsvaret undervisning med de kvalificerede

lærerkræfter og den bygningskapacitet, der kan skaffes til veje. Der skal fortsat være sikkerhed for, at kvaliteten i uddannelser og kurser er høj.

Indførelsen af frit optag og mere direkte efterspørgselsstyring bevirker, at udbygningen af uddannelsespladserne vil ske i takt med efterspørgslen.

Arbejdsmarkedets parter skal fortsat spille en stor rolle i den styrkede uddannelsesindsats. Som konsekvens af at der indføres frit optag, skal parterne fremover ikke deltage i dimensioneringen af udbudet. Derimod skal arbejdet med at sikre såvel et relevant og bredt udbud af voksen- og efteruddannelser som høje faglige krav til uddannelsernes indhold vægtes tungere. Med henblik på at etablere en tværgående rådgivning for hele VEU-området nedsættes et nyt råd, der årligt ud fra erhvervs-, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitiske vurderinger udtaler sig om den samlede udvikling inden for voksen- og efteruddannelsesområdet. Der indføres samtidig regler, som muliggør en mere smidig og fleksibel udvikling og tilrettelæggelse af uddannelserne. Der etableres mulighed for, at der oprettes centre, som systematisk skal evaluere de udbudte kurser inden for de erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser, deltage i udviklingen af nye uddannelser samt medvirke til ændringer i de eksisterende voksen- og efteruddannelsesudbud.

Styrkelsen af uddannelsesplanlægning

Samlet set vil de forslag, der fremlægges nu og senere, medvirke til, at uddannelsernes godtgørelsessystemer og indhold tilpasses et arbejdsmarked og et samfund i konstant forandring. Regeringens forslag skaber rammerne og mulighederne for, at virksomhedernes nuværende og kommende medarbejdere hurtigt og smidigt kan op- og omkvalificeres. Det er regeringens holdning, at virksomhederne har et medansvar for, at der til stadighed er en veluddannet arbejdsstyrke, som kan efterkomme arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft. Målsætningen er, at uddannelsesplanlægning indgår som en naturlig og fast del i driften af enhver virksomhed. Der er behov for at tilskynde specielt små og mellemstore virksomheder til en aktiv uddannelsesplanlægning. Der skal derfor indføres incitamenter, som gør virksomhederne mere engagerede i uddannelses- og personaleplanlægning. Men der bør også sikres

mere forpligtende rammer for virksomhedernes uddannelsesplanlægning. Dette kunne f.eks. ske ved, at de allerede eksisterende aftaler om samarbejdsudvalg udvides, således at samarbejdsudvalget også skal inddrages i uddannelsesplanlægning.

Økonomisk styring

Voksen- og efteruddannelsesinstitutionerne vil blive finansieret ved aktivitetsafhængige bevilgninger, rammetilskud og kursusgebyrer. Den konkrete brugerefterspørgsel styrer hermed størrelsen af de bevillinger, der gives til de enkelte kurser.

Indførelsen af kursusgebyrer afspejler, at voksen- og efteruddannelse ikke kun er til gavn for samfundet. Voksen- og efteruddannelse giver også virksomhederne fordele i form af højere produktivitet og giver den enkelte arbejdstager fordele f.eks. i form af højere løn, et bedre arbejdsliv, øget faglig mobilitet eller højere livskvalitet.

På arbejdsmarkedsuddannelserne indføres kursusgebyrer gradvis, og gebyrernes størrelse tilrettelægges således, at de hverken virker som barrierer for specielt de kortuddannede til at påbegynde uddannelse eller modvirker ønsker om virksomheds- eller brancheoverskridende uddannelser. Gebyrerne skal differentieres alt efter målgruppe og uddannelsesstype og er lavest for almene, bredt arbejdsmarkedsanvendelige og bredt kompetencegivende uddannelser. Med henblik på at mindske de økonomiske barrierer for deltagelse i voksen- og efteruddannelse gives der mulighed for støtte til betaling af kursusafgifter for gruppen af kortuddannede såvel på AMU som på uddannelsesorlov og på voksenuddannelsesstøtte (VUS).

De kortuddannede

En vigtig målgruppe for den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats er de kortuddannede, som kun har ringe eller forældet uddannelsesbaggrund.

I forbindelse med den udvidede voksen- og efteruddannelsesindsats vil den eksisterende VUS blive udvidet med rettigheder op til 80 ugers godtgørelse. Der gives således en ret til 40 ekstra ugers VUS, som målrettes mod støtte til kompetencegivende uddannelsesforløb.

Lovforslag om den udvidede rettighed til VUS fremsættes af undervisningsministeren.

Det er også hensigten at iværksætte en styrket informations- og vejledningsindsats om voksen- og efteruddannelserne – specielt over for gruppen af kortuddannede. Vi ved, at denne gruppe er mest udsat for arbejdsløshed samtidig med, at gruppen generelt er mindst uddannelsesmotiveret. Det er vigtigt, at der sættes mange kræfter ind på at motivere netop gruppen af kortuddannede til uddannelse.

Specielt gruppen af kortuddannede har haft gavn og glæde af de mange forsøg med at kombinere faglige uddannelseselementer fra AMU med elementer fra den almene voksenuddannelse. I stigende grad efterspørger virksomhederne mere personrelaterede færdigheder såsom den enkeltes omstillingsevne, samarbejdsevne, selvstændighed m.v. – den teknisk-faglige voksen- og efteruddannelse kan ikke længere stå alene. Indlæring af almene og tværfaglige færdigheder kræver andre uddannelsesforløb end indlæring af de mere rent faglige færdigheder. Der skal derfor skabes mulighed for, at uddannelsesforløb, der kombinerer forskellige uddannelseselementer, gøres permanente.

Det lokale skolesamarbejde

Den nuværende forpligtelse til skolesamarbejde omfatter efter lovgivningen erhvervsskoler og AMU-centre samt senest også daghøjskoler og produktionshøjskoler. De forskellige voksen- og efteruddannelsesinstitutioner samarbejder allerede ganske fint mange steder. Men samarbejdet skal sættes ind i mere forpligtende rammer. Det kunne f.eks. ske ved, at uddannelsesinstitutioner i lokalområdet også blev forpligtet til at nedsætte lokale fællesudvalg. Indholdet i det lokale skolesamarbejde bør kunne afstemmes efter de lokale ønsker, behov og forskelligheder. Et vigtigt område, som skolerne bør samarbejde om, er information og vejledning både i forhold til kursister og virksomheder. Et andet vigtigt område er fælles udnyttelse af ressourcer m.v. som f.eks. samarbejde om udnyttelse af lærere, lokaler og udstyr, samarbejde om udvikling af fælles forløb, koordineret udbud af uddannelser etc.

Voksenerhvervsuddannelser og merit

Der er stadig op imod 1 mio. danskere i arbejdsstyrken, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Det er en af hovedårsagerne til, at det haster med at iværksætte den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats. For voksne, der har været mange år på arbejdsmarkedet, og som har opnået en ganske omfattende og grundig erfaring inden for et givet arbejdsområde, skal det sikres, at den opnåede erfaring kan godskrives f.eks. i et erhvervsuddannelsesforløb. Det er nødvendigt, at der fokuseres mere på voksnes muligheder for at få merit for såvel arbejds erfaringer som f.eks. kompetencegivende AMU-kurser. Godkendelsesprocedurer hertil skal være smidige og fleksible.

Offentligt ansattes efteruddannelse

Med AMU-reformen blev der åbnet for, at ansatte i den offentlige sektor kan deltage i arbejdsmarkedsuddannelserne på samme vilkår som privat ansatte. Det gælder både for så vidt angår udviklingen og gennemførelsen af AMU-kurser, som specielt tilgodeser uddannelsesbehov hos offentligt ansatte. Det er dog vigtigt, at der ikke på denne baggrund sker en ændring af AMU-konceptet som arbejdsmarkedspolitisk uddannelse med partsgodkendelse af indholdet. For at opnå en afgrænsning af hele området bør kravene til uddannelsernes indhold fremover præciseres nærmere, således at der sikres klare bestemmelser om, hvilke kurser der kan godkendes som AMU. Det betyder også, at listen over orlovsberettigende uddannelser (positivlisten) revideres, således at efteruddannelse rettet mod personer med en længerevarende uddannelse i højere grad finansieres af de offentlige arbejdsgivere. Hertil kommer, at der bør ske en engangsmedfinansiering fra arbejdsgiverside i form af ændringer i bloktilskud og statslige driftsrammer.

Konkurrenceforhold

Der skal desuden skabes mere fair konkurrencevilkår mellem offentlige og private kursusudbydere. Det skal blandt andet ske ved, at flere private kursusudbydere godkendes til at udbyde offentligt finansierede kurser. Godkendelsesproceduren skal kort sagt smidiggøres. Der skal

i forbindelse med godkendelserne fortsat foretages en vurdering blandt andet af kvaliteten af den konkrete uddannelsesplan, den geografiske spredning af uddannelserne og omkostningerne.

Finansieringen af den styrkede voksen- og efteruddannelsesindsats

Den nuværende voksen- og efteruddannelsesaktivitet finansieres hovedsagelig gennem Aktiveringsfonden. Også i fremtiden vil den del af de statsligt finansierede voksen- og efteruddannelsesaktiviteter, som ikke dækkes af kursusafgifter, hovedsagelig blive finansieret gennem Aktiveringsfonden. Arbejdsmarkedets parter vil på denne måde bidrage til den udvidede indsats.

Jeg vil senere i dette efterår fremsætte yderligere lovforslag til ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser og ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, hvor ovennævnte målsætninger indarbejdes.

Indholdet i det fremsatte lovforslag

Forsørgelsesgrundlaget er selvfølgelig et vigtigt element ved en styrket voksen- og efteruddannelsesindsats. De eksisterende godtgørelsesordninger skal bringes i et bedre samspil. Ordningerne skal kunne honorere kravene fra en aktiv arbejdsstyrke, fra aktive virksomheder og fra uddannelsessystemerne. Uddannelsesorlovsydelsen, AMU-godtgørelsen og voksenuddannelsesstøtten (VUS) skal fortsat være de godtgørelsesordninger, der skal understøtte fremtidens voksen- og efteruddannelsesindsats.

Indførelse af frit optag på uddannelsesinstitutionerne vil formentlig betyde øget efterspørgsel efter voksen- og efteruddannelse. For første gang i mange år er vi imidlertid i den positive situation, at ledigheden falder og beskæftigelsen stiger. Og så skal vi selvfølgelig sikre os imod, at virksomhederne pludselig står i den situation, at de ikke kan skaffe medarbejdere, selv om der er ledig arbejdskraft.

Det fremsatte lovforslag bruger derfor »det bedste fra alle verdener«. De forskellige godtgørelsesordninger retter sig mod forskellige formål. Ordningerne har hver for sig bevist deres levedygtighed, og det er regeringens målsætning med de fremlagte reguleringer, at de gode elementer opretholdes, og at der foretages justeringer de steder, hvor det er nødvendigt.

Lediges deltagelse i uddannelse

Der sker således en harmonisering af vilkårene for lediges deltagelse i uddannelse, således at der sikres et hensigtsmæssigt samspil mellem de forskellige godtgørelsesordninger. Forslaget indebærer en harmonisering på følgende områder:

- Fuld rådighed ved lediges deltidsuddannelse. Medmindre AF giver dispensation, er der passiv rådighed ved øvrige uddannelser, der tages med uddannelsesorlovsydelse, uddannelsesgodtgørelse eller AMU-godtgørelse.
- Al uddannelse med uddannelsesorlovsydelse, uddannelsesgodtgørelse eller AMU-godtgørelse bruger af orlovsrettighederne.
- Al uddannelse med dagpenge, uddannelsesorlovsydelse, uddannelsesgodtgørelse eller AMU-godtgørelse bruger af dagpengeperioden.

Det lovforslag, der fremsættes nu, omhandler dels ændringer i lov om orlov (uddannelses-, sabbat- og børnepasningsorlov), dels ændringer, for så vidt angår godtgørelsessiden i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Ændringer i lov om orlov. (Uddannelses-, sabbat- og børnepasningsorlov)

Som en tilpasning til de ændrede konjunkturer skabes – for så vidt angår *uddannelsesorloven* – ligestilling mellem beskæftigedes og ledige dagpengemodtageres rettigheder til uddannelsesorlov, således at der fremover kun er mulighed for at tage 1 års uddannelsesorlov inden for 5 år for alle. Af hensyn til arbejdsmarkedets efterspørgsel efter arbejdskraft vil perioder, hvor den ledige modtager AMU-godtgørelse eller uddannelsesgodtgørelse, blive medregnet i den samlede ret til uddannelsesorlov.

Lovforslaget indeholder en understregning af, at uddannelse skal følges. Sker det ikke, skal udbetalingen af uddannelsesorlovsydelsen standses. Denne præcisering i lovteksten vil blive fulgt op gennem en ændret bekendtgørelse, hvor de regler for studieaktivitet og kontrol fra uddannelsesstedets side, som kendes fra VUS-området, overføres til uddannelsesorloven.

Også med hensyn til uddannelse i udlandet vil der ske ændringer i bekendtgørelsen, idet de regler, der allerede nu gælder for uddannelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, vil blive overført

til uddannelsesorloven. Det vil sige, at kun hvis uddannelsen i udlandet er en del af en uddannelse her i landet eller uddannelsen ikke findes herhjemme og i øvrigt kan godkendes som SU-berettiget, kan uddannelsen tages i udlandet med orlovsvydelse.

Desuden er det hensigten at tage den såkaldte positivliste op til revision. Som bekendt sætter den rammerne for, hvilke typer af uddannelser der kan tages med henholdsvis uddannelsesgodtgørelse og med uddannelsesorlovsvydelse. Efter at der er indhøstet nogle års erfaringer på området, er tiden kommet til en afpudsning og tilpasning af dette regelsæt.

For eksempel skal det overvejes, hvordan man bedre sikrer ligestilling mellem de uddannelser, der retter sig imod henholdsvis den offentlige og den private sektor.

Der skal også ses på, om det vil være muligt på bedre vis at rette de offentlige midler mod de uddannelser, som giver generelle kvalifikationer, der er bredt anvendelige på arbejdsmarkedet.

I øjeblikket er positivlisten i praksis nogle hovedprincipper med visse undtagelser, som man lokalt skal anvende i sin stillingtagen til, om en uddannelse kan godkendes. Der er behov for, at der sker en forenkling af den lokale administration af positivlisten.

Fremover vil uddannelsesorloven blive medregnet i den periode, hvori det er muligt at modtage ydelser ved ledighed efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring. Der indføres tillige krav om passiv rådighedsforpligtelse for ledige på uddannelsesorlov, således at AF får mulighed for i situationer med arbejdskraftmangel at formidle arbejde til ledige på uddannelsesorlov. Samtidig får AF mulighed for at fravige kravet om passiv rådighed, hvis det af hensyn til arbejdsmarkedets behov skønnes unødvendigt i det enkelte tilfælde.

Med hensyn til *børnepasningsorloven* sker der en tydeliggørelse af, at orloven naturligvis skal tilbringes sammen med barnet. Det har selvfølgelig hele tiden været en forudsætning for at tage børnepasningsorlov, men det har åbenbart ikke stået klart for alle, og derfor siges det nu udtrykkeligt i lovtæksten.

Der er tale om, at tiden helt bogstaveligt skal tilbringes sammen med barnet – ikke hvert eneste minut, men så meget som muligt – når man har børnepasningsorlov. Det vil f.eks. ikke være foreneligt med at modtage orlovsvydelse, at man rejser til udlandet, mens barnet passes herhjem-

me af familien, eller at man følger en uddannelse.

Det har vist sig i praksis, at forældre til adoptivbørn ikke altid har mulighed for at benytte børnepasningsorloven på lige fod med alle andre, særlig ikke, hvis adoptivbarnet er blevet et par år gammelt. Derfor kommer der nu en bestemmelse i loven, som udvider adoptivforældres orlovsmuligheder, idet fristen for retten til at tage 26 ugers orlov regnes fra barnets modtagelse i hjemmet.

Lediges rettigheder til og muligheder for børnepasningsorlov sidestilles efter forslaget med de beskæftigedes. Der er fremover ret til 26 ugers børnepasningsorlov for forældre til børn under 1 år og til 13 ugers orlov for forældre til ældre børn. Yderligere orlov kræver en aftale mellem den ledige og AF. For selvstændige erhvervsdrivende bliver der også tale om en sidestilling med beskæftigedes ret til børnepasningsorlov. Selvstændige får fremover således ret til 26 ugers børnepasningsorlov.

Mere generelt for alle de tre orlovsordninger har det vist sig, at der kan opstå tvivl om, hvordan en lønmodtagers retsstilling er, hvis hun eller han påbegynder barselorlov eller bliver afskediget under en orlovsperiode. For at fjerne denne uklarehed gives der nu lønmodtageren valgfrihed imellem at fortsætte orloven i de nævnte situationer eller at afbryde orloven og vende tilbage til ansættelsesforholdet. Hvis orloven afbrydes og ønskes genoptaget, må der indgives en fornyet ansøgning til AF.

Endelig indeholder forslaget en række mindre, tekniske og administrative ændringer af lov om orlov til uddannelse, sabbat og børnepasning.

Ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser

Som led i regeringens initiativ for at sikre alle unge arbejde eller uddannelse er det også hensigten at indføre økonomiske incitamenter, der kan påvirke de unges valg. Det er herunder vigtigt at hindre skævvridninger mellem unges brug af SU-berettigede uddannelser og AMU-uddannelser. For unge ledige under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der berettiger til optagelse i en a-kasse, indføres der derfor med lovforslaget en særlig godtgørelse under deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser. Den særlige godtgørelse til unge på arbejdsmarkedsuddannelser skal kun gives til

unge, der efter 26 ugers ledighed aktiveres efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik eller lov om kommunal aktivering.

For at opnå ligestilling af alle uddannelses- ydelser til ledige (uddannelsesorlovsydelse, AMU-godtgørelse, uddannelsesgodtgørelse og dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 62 a) lægger forslaget op til, at også perioder med AMU-godtgørelse til ledige fragår i den samlede periode, hvori ledige kan modtage dagpenge.

Endelig indføres af hensyn til den stigende beskæftigelse og flaskehalsrisikoen krav om passiv rådighedsforpligtelse for ledige under deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser, således at AF får mulighed for at formidle arbejde til ledige under deltagelse på arbejdsmarkedsud- dannelser, medmindre AF i det enkelte tilfælde giver dispensation for rådighedsforpligtelsen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):
Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social pen- sion. (Udbetalingstidspunkt).
(Lovforslag nr. L 17).

Som led i regeringens forslag til finanslov for 1996 foreslås ændringer i lov om social pension.

Det foreslås, at der indføres ens regler for udbetaling af tilkendt førtidspension, invalidi- tetsydelse og bistands- og plejetillæg efter lov om social pension, således at pensionen i alle til- fælde udbetales fra den 1. i måneden efter, at der er truffet afgørelse om pension, dog senest med virkning fra den 1. i måneden efter, at der er forløbet 3 måneder fra ansøgningstids- punkt, såfremt betingelserne for tilkendelse af pen- sion i øvrigt er opfyldt.

Som en konsekvens af forslaget om ændret udbetalingstidspunkt foreslås det præciseret, at personligt tillæg ikke kan ydes for en periode, der ligger forud for det tidspunkt, hvorfra pen- sionen er tilkendt.

I sager om tilkendelse af højeste og mellemste førtidspension vil der som hidtil være mulighed for at yde forskud på pensionen, hvis det skøn- nes sandsynligt, at ansøgeren får tilkendt pen- sion. Som en konsekvens af forslaget om, at pensionen udbetales fra tilkendelsestidspunktet

eller senest med virkning fra 3 måneder fra ansøgningstidspunktet, vil der tidligst kunne udbetales forskud fra den 1. i måneden efter, at der er forløbet 3 måneder fra ansøgningstids- punkt.

Som socialminister kan jeg give tilladelse til, at revaliderings- og pensionsnævnets kompe- tence til at træffe afgørelse i sager om tilkendelse af højeste og mellemste førtidspension m.v. overføres til kommunalbestyrelsen. I de kom- muner, der som frikommuner har haft den fulde kompetence på førtidspensionsområdet m.v., er sagsbehandlingstiden væsentlig reduceret.

En del kommuner har allerede fået tilladelse til at få kompetencen overført, og flere og flere kommuner vil løbende få tilladelse hertil. Dette i sammenhæng med en forbedret indsats ved forberedelsen af sagerne forventes at medføre, at antallet af sager, der kan afgøres inden for en periode på omkring 3 måneder fra ansøgnings- tidspunktet, løbende vil stige.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):
Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand m.v.
(Lovforslag nr. L 18).

Ifølge den gældende revisionsbestemmelse skal socialministeren fremsætte forslag for Folketin- get om revision af ordningen inden udgangen af 1995.

Bistandslovens § 69 b trådte i kraft den 1. januar 1994 og giver kommunalbestyrelserne adgang til at yde et økonomisk tilskud til foræl- dre på børnepasningsorlov som supplement til orlovsydelsen.

Muligheden for at yde det supplerende til- skud knytter sig tæt til muligheden for at tage orlov til børnepasning, som blev gjort perman- ent pr. 1. januar 1995.

Ordningen med at yde det supplerende til- skud efter bistandslovens § 69 b er frivillig for kommunerne. Formålet med at indføre ordnin- gen var, at kommunerne kunne bruge tilskud- det som et incitament for forældre til at tage børnepasningsorlov. Børnepasningsorloven til- godeser således også væsentlige børne- og familiepolitiske hensyn.